

JOENSUUN
**TEAT-
LEBI**
KAUPUNGIN

**"HEI JAAKKO,
ANNA NAUKKU!"**

ROOLEISSA

JAAKKO SUUTARI Olli Haataja
VOUDIN VAIMO (Tohtori I, Puolustus) Regina Launivuo
PARONI (Hovimestari) Markku Maasilta
NILLA Maria Karhapää
VOUTI (Kamaripalvelija) Jukka Moskuvaara
JEPPE NIILONPOIKA Jaakko Tohkanen
SIHTEERI (Tohtori II, Syyttäjä) Suvi-Maaria Virta
ERIIKKA (Tuomari) Minna Maaria Virtanen
TANSSIJAT, Riverian tanssin koulutusohjelman opiskelijoita:
Karoliina Kauhanen, Joanna Kerkelä ja Inka Malmi

ENSI-ILTA 14.9.2019

Joensuun kaupunginteatterin suurella näyttämöllä

TYÖRYHMÄ

ALKUPERÄISTEKSTI Ludvig Holberg
SOVITUS JA OHJAUS Samuli Reunanen, vierailija
LAVASTUS- JA PUKUSUUNNITTELU Kaisu Koponen
KOREOGRAFIA Ari Numminen
VALOSUUNNITTELU Asko Heiskanen
ÄÄNISUUNNITTELU Petri Kettunen ja Samuli Reunanen
KAMPAUKSET JA MASKIT Sanna Sahlman
VIDEOIDEN SUUNNITTELU Tuula Hakulinen ja Kaisu Koponen
VIDEOIDEN TEKNINEN TOTEUTUS
Anssi Pennanen, Mikko Pajanen ja Tuula Hakulinen
TARPEISTO Tuula Hakulinen
JÄRIESTÄJÄ Juha Kokko
KUISKAUS JA TARPEISTONHOITO Laura Valkonen
NÄYTTÄMÖMESTARI Martti Mujunen
VALOJEN JA VIDEOIDEN AJO ESITYKSISSÄ Asko Heiskanen
ÄÄNIEN AJO ESITYKSISSÄ Petri Kettunen / Tiina Vepsä
NÄYTTÄMÖMIEHET Juha Kerkkonen ja Kari Penttinen
PUKIJA Ella Silvennoinen / Sanna Tarvainen
PUVUSTUKSEN TOTEUTUS TEATTERIN PUVUSTAMO
Soile Pajanen, Sanna Tarvainen ja Ella Silvennoinen
LAVASTUKSEN TOTEUTUS TEATTERIN LAVASTAMO
Anssi Suutarinen, Juuso Ojanen ja Sandra Kinnarinen
VALOKUVAUS Miska Korpelainen

JOENSUUN
**TEAT-
LEBI**
KAUPUNGIN

JEPPE NIILON- POIKA

JULMA HUVINÄYTELMÄ

VÄÄRÄN KUNINKAAN PÄIVÄ PÄIVÄ, JOLLOIN KAIKKI ON ИИЯИИЯИИ.

Keskiajan karnevaalit olivat arjesta irrottautumisen aikaa. Silloin yhteiskuntaluokkien väliset rajat hämärtyivät, viralliset etuoikeudet kumoutuivat, roolit kääntyivät pääläelleen ja alistetut astuivat vallan kahvaan. Nauru kukisti pelon ja sorron.

Euroopassa karnevaalia saatettiin juhlia jopa monen viikon ajan. Venetsiassa juhlinta alkoi jo tapaninpäivänä. Railakas karnevaalikausi yltyi loppua kohden, ja juhlinta huipentui lopulta laskiaissunnuntain ja –tiistain väliseen aikaan ennen kristillisen kirkkokalenterin pääsiäispaastoa. Paaston aika oli katumuksen aikaa. Silloin ilolle ei ollut sijaa.

Karnevaalin aikaan kaupunkien kadut ja torit täyttyivät hulluudesta juhlinnasta. Ihmiset kaikista yhteiskuntaluokista kokoontuivat yhteen seuraamaan tanssijoita, narreja ja muita ilveilijöitä. Pelit, leikit ja näytelmät kuuluivat asiaan kuten myös ylenpalttinen syöminen ja juominen.

Kaikki käännettiin ylösalaisin – sekä kuvaannollisesti että konkreettisesti. Auktoriteetit ja valta-asetelmat joutuivat naurun kohteeksi, ja tavallisesti alistetuista kansalaisista tuli vallankäyttäjiä. Näytelmissä parodioitiin viranomaisia ja kuninkaallisia. Talonpojat nappasivat kirkossa eturivin paikat. Kulkueissa kuultiin pilasaarnoja. Vaatteetkin saatettiin pukea päälle väärinpäin. Kaikessa liioiteltiin ja niin myös ruuan kanssa: herkkuja mässäiltiin ahnaasti ja juominkien tiimellyksessä tyhjien pullojen perään.

Roolileikin tarkoituksena oli laskea tavallinen kansa kokemaan, millaista olisi olla aatelineen. Keskiajalla kuri oli ankaraa: Keskiaikainen ideologia perustui asketismiin, synkkään

kaitselmukseen, syntiin ja sovitukseen, joita pidettiin yllä pelon ja sorron avulla. Vakavuutta pidettiin totuutena. Karnevaalikulttuuri syntyi ankean virallisen ideologian rinnalle. Se oli virallisten sääntöjen ja tapojen täysi vastakohta, joka korosti iloa ja naurua.

Naurulla oli sosiaalinen puolensa. Kaikenikäiset ihmiset kaikista yhteiskuntaluokista kokoontuivat yhteen pitämään hauskaa, mikä sai kansalaiset tuntemaan yhteyden muihin ihmisiin, kasvavaan ja uudistuvaan kansaan, kansaan joka oli hetken aikaa yhtä luokkaeroista välittämättä. Siinä missä kirkko kääntyi kohti mennyttä ja pyrki muuttumattomaan, karnevalistinen kulttuuri katsoi tulevaan ja nauroi niin menneelle kuin nykyiselle.

Väärän kuninkaan päivä oli karnevalistisen perinteen nurinkuruisuuden huipentuma. Kansan keskuudesta valittiin sijaiskuningas, kaikista kehoitettiin kuninkaaksi sopiva henkilö, joka puettiin upeasti kultaan ja purppuraan, kuten kuninkaan kuuluu. Tuon yhden päivän ajan väärä kuningas käytti valtaansa siitä mitään ymmärtämättä, ja kansa ulvoi naurusta touhua seurattessaan. Oli aika nauraa yhteiskunnalle, auktoriteeteille ja vallitseville käsityksille, kyseenalaistaa ne ja kääntää kaikki nurin – mutta vain hetkeksi.

*Heini Myller,
Joensuun kaupunginteatterin tiedottaja*

